

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Pedagogická fakulta

Katedra germanistiky

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: **Bc. et Bc. Marie Šimečková**

Název diplomové práce: **Folk als Symbol der Epoche. Oppositionelle Liedermacher/innen in der DDR**

Vedoucí diplomové práce: Dr. phil. Zdeněk Pecka

Oponentka diplomové práce: **Mgr. Jana Kusová, Ph.D.**

Vyjádření oponentky diplomové práce:

Marie Šimečková se ve své diplomové práci zabývá velmi nosným tématem, které je současně mezioborové. Spojuje studium literárních a hudebních dějin a je vhodné pro integraci výuky politických a společenských dějin druhé poloviny 20. století, diskuze o lidských právech apod.

Práce má přehlednou strukturu, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a mají v práci své opodstatnění.

V teoretických kapitolách 1 a 2 nastiňuje Marie Šimečková historické pozadí dané doby a jeho kořeny, představuje také vývoj a hlavní milníky folkové hudby v bývalé NDR. V kapitole 3 pak autorka představuje metodu, kterou si zvolila pro své analýzy v empirické části práce.

V empiricky orientovaných kapitolách 4 až 7 předkládá Marie Šimečková jádro své práce, a sice analýzu vybraných písní tří autorů, kteří jsou pro folkovou scénu bývalé NDR určující, a sice Wolfa Biermanna, Bettiny Wegner a Stephana Krawczyka. Autorka představuje životopis těchto osobností a soustředí se přitom na důležité životní události či situace, jež jejich dílo ovlivnily a určovaly. Tato část je dobře zpracována. Oceňuji i výběr analyzovaných písňových textů, ačkoli bych v diplomové práci očekávala, že se autorka bude věnovat více skladbám. Analýza textů je výrazně slabší než biografická část jednotlivých kapitol, Marie Šimečková texty rozebírá pouze povrchně a nejde do hloubky, což je ve vztahu k tématu velká škoda.

V kapitole 8 pak Marie Šimečková představuje svůj návrh možné didaktizace analyzovaných písní a jejich využití ve výuce němčiny jako cizího jazyka. Tuto kapitolu považuji za velmi povrchní, neboť autorka na pouhé jedné straně a čtyřech řádcích nastiňuje, jak by bylo ve výuce hypoteticky možné s danými texty pracovat, nepředkládá ale žádný konkrétní návrh. Marie Šimečková tak nevyužívá obrovského prostoru, které jí zpracovávané téma nabízí.

Po jazykové stránce je práce velmi nevyrovnaná. Některé části jsou psány sice jednodušší němčinou, jsou ale gramaticky i lexikálně v pořádku. V práci lze ale nalézt i pasáže, v nichž se nachází velké množství převážně gramatických chyb, které jsou často i velmi elementární (např. opakované používání předložky *gegen* s dativem, pomocné sloveso *haben* u sloves *kommen* a *fahren*). Za problematiku považují např. s. 8, 12, 19, 27, 29, 31, 32, 35, 42, 49 atd. Obecně se objevují chyby ve skloňování substantiv a nominálních frází, ve tvorbě plurálu substantiv a správného přiřazení jejich rodu, v užití členu, u přivlastňovacích zájmen, při užití spojek (*wenn X als*), ve slovosledu vedlejších vět, v infinitivních vazbách s *zu*, v textu jsou nadbytečné čárky či naopak čárky chybí. Tyto chyby sice neruší porozumění, vnímám je ale v textu magisterské práce velmi negativně, pravopisnou chybu má autorka i na titulní straně v názvu práce. Marie Šimečková zde evidentně nevěnovala jazykové úrovni své práce dostatečnou pozornost. V době moderních textových editorů, jež nabízí pokročilé možnosti kontroly pravopisu i gramatiky považují tyto chyby za zcela zbytečné a jen obtížně obhajitelné.

Z formálního hlediska práce splňuje požadavky kladené na tento typ práce. Marie Šimečková pracuje s odpovídající odbornou literaturou, v některých případech by ale bylo vhodné pro dané téma zvolit modernější zdroje a nevyužívat publikace z 80. let (např. Matzner, Poleňák a Wassergeger 1983, Schiek 1980).

Vzhledem ke zkráceným citacím v textu práce doporučuji přesunout rok vydání v bibliografických citacích za jméno autora. Bylo by také vhodné sjednotit citace a nemístit zkrácené citace přímo v textu se zkrácenými citacemi v poznámkách pod čarou. Je vhodnější zvolit jednu variantu a snažit se ji průběžně dodržovat.

Na s. 10 je citována publikace „*Das Potsdamer Abkommen, 1980, S. 215–232*“, v seznamu literatury je tato publikace ale uvedena pod jménem editorky jako „*Schiek, Brigitte, ed.*“, což je pro čtenáře matoucí.

Během obhajoby práce prosím o vysvětlení citace na s. 10, kde je v předposledním odstavci citován „*Emmerich, 2000, S. [sic] 29*“, současně se ale v poznámce pod čarou č. 1 nachází odkaz na „*Mählert, 2010, S. 53*“. Proč autorka zvolila tento způsob?

Publikace od Ulrich Mählerta je v seznamu literatury uváděna s rokem 2010, v textu na s. 12 s rokem 2000. Jedná se o jinou publikaci?

Vyjádřete se prosím k výše uvedeným poznámkám a dotazům během obhajoby své práce.

Otázky k obhajobě:

1. Auf S. 13 schreiben Sie über die „sowjetische Volkspolizei“. Was wird hier genau gemeint?
2. Auf S. 21 nennen Sie auch den mährischen Liedermacher Jaromír Nohavica. Ist seine Geschichte mit der von Vladimír Merta, Jaroslav Hutka oder mit den in der Arbeit besprochenen deutschen Liedermachern vergleichbar?
3. Hatte Bettina Wegner eine Beziehung zur tschechischen Musikszene?

I přes výše uvedené výhrady (především jazyková úroveň je pro tento typ závěrečné práce na hraně únosnosti) doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

Datum: 17. 8. 2021

Podpis oponentky diplomové práce